

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 44. Res Regni Hierosolymitani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

cogitationibus suis defixum, arroganti Sæcul. XII.
 incesu, colloquentibus sibi astutum & A.C. 1182.
 ambiguum. Comiter, ut videbatur,
 sermonem conferentes, Andronicus &
 Patriarcha alter alteri vera dixit, quæ
 uterque tanquam non intelligentem
 præterlapsa abire permisit. Androni-
 cus deinde Constantinopolim intravit,
 ubi non minore auctoritate quam in ce-
 teris provinciis imperabat. Omne ta-
 men honoris genus Alexio juveni exhi-
 buit, eumque cum Agnete sponsa sua
 Philippi Regis Francorum filia coronari
 iussit.

§. XLIV.

Res Regni Hierosolymitani.

Regnum Hierosolymitanum ruinam Guil. Tyr.
 manifeste minabatur, tum quod in- XXII. c. 1.
 tus Principes intempestive rixarentur,
 tum quod foris fidem Infidelibus datam
 non servarent. Cum jam omnibus sa-
 tis perspectum esset, Regis morbum le-
 pram esse, qua ad res gerendas redde-
 batur ineptus, ille suspicionibus agitari
 cœpit; Boemundum Principem Antio-
 chiæ, & Raimundum Comitem Tripoli-
 tanum, se suisque exclusis, Regnum u-
 surpaturos esse. Quare sororem suam
 Sibillam, Marchionis Montisferrati vi-
 duam, alteri nuptui dare statuit; cum-
 que eam alicui potentissimorum in Pa-
 læstina

Sæcul. XII. læstina Principum jungere debuisset,
 A.C. 1182.

Id. c. 28.

*Vie de Sa-
 lad. MS. an.
 1181.*

præcoci consilio quemdam juvenem
 Francum, Guidonem Lusignanum, Hu-
 gonis Fulci Comitis Marchiæ filium, so-
 rori suæ maritum delegit. Hæ nuptiæ
 intra Octavam Paschæ præter morem
 celebratæ. Præterea Reipublicæ noce-
 bat Arnoldus Castellionensis Dominus
 Caracæ, cujusdam urbis munitæ, in fini-
 bus Syriæ positæ, ab antiquis Petra de-
 ferti dictæ, quippe in aditu deserti Ara-
 biæ super editissimum montem extru-
 ctæ, quam Latini Archiepiscopatus titu-
 lo decoraverant. Is enim sæpe ex mu-
 nitionibus suis erumpebat, & aliquando
 insuperhabitis pactis Latinorum cum Sa-
 ladino induciis, complura mercatorum
 agmina, rebus suis spoliata, vinculis de-
 dit. Quin etiam consilium, quod a plu-
 ribus jam annis meditabatur, exequi sta-
 tuit, atque usque ad portas Meccæ la-
 trocinari. Dum omnia ad hanc expé-
 ditionem comparat, Emirus Syriæ præ-
 fectus, admonitus, suos eduxit; nec
 tamen Arnoldum aggressus est, sed satis
 ei fuit, Meccam peregrinantibus iter
 securum præstare. Paucis exinde ela-
 psis mensibus, cum navis, qua mille quin-
 genti Christiani vehebantur, in conspe-
 ctu urbis Damietæ naufragium fecisset,
 Saladinus quotquot evaserant vinciri
 jussit, mercibus ærario suo adscriptis.

Tum

Tum missis ad Regem Hierosolymæ nunciis, petiit, ut omnes Musulmanni, ab Arnoldo Castellionensi, & Templariis Caracensibus capti, libertati restituerentur, ac Christiani ob violatas inducias, quod par esset, persolverent. Quæ nisi cito obtineret, bellum Regi dicebat, ac minabatur, Christianos a se victos eadem esse passuros, quæcunque Templarii Musulmannis intulissent.

Rex Balduinus ministrum Saladini contemptum dimisit, timens, ne offenderet Templarios, qui publice profitebantur, se nemini nisi soli Papæ & Ordinis sui Præpositis obedire, ac prædam de peregrinantium agminibus coactam reddere volebant. Itaque Regem ad suscipiendum bellum, id dissuadentibus omnibus Principibus, compulerunt; non enim pluribus copiis quam duobus tribusve peditum millibus, & equitibus septingentis instructus erat, cum contra Saladinus viginti virorum millia in aciem posset educere.

§. XLV.

Boemundus Princeps Antiochiæ excommunicatur.

Anno superiore, millesimo centesimo octogesimo primo, Boemundum Principem Antiochiæ, qui pellicis amore captus

Sæcul. XII.

A.C. 1182.